

De groeten uit de hemel

Eerste druk, april 2013
© 2013 Sigrid Kempphaan

Coverfoto: Matthijs den Haan
Portretfoto: Leila de Wit; www.Inside-Out-Models.nl

ISBN: 9789048429097
NUR: 303

Uitgever: Free Musketeers, Zoetermeer
www.freemusketeers.nl

Hoewel aan de totstandkoming van deze uitgave de uiterste zorg is besteed, aanvaarden de auteur en uitgever geen aansprakelijkheid voor eventuele fouten en onvolkomenheden, noch voor de directe of indirecte gevolgen hiervan.

Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever worden openbaar gemaakt of verveelvoudigd, waaronder begrepen het reproduceren door middel van druk, offset, fotokopie of microfilm of in enige digitale, elektronische, optische of andere vorm of (en dit geldt zonodig in aanvulling op het auteursrecht) het reproduceren (I) ten behoeve van een onderneming, organisatie of instelling of (II) voor eigen oefening, studie of gebruik welk(e) niet strikt privé van aard is.

DE GROETEN
UIT DE HEMEL

SIGRID KEMPHAAN

Voor Wijnand,

Aan wie ik veel, heel veel te danken heb, zo niet alles om drie jaar geleden mijn nieuwe leven in te stappen. Wijnand, ik kan je niet genoeg bedanken.

INHOUDSOPGAVE

Voorwoord		II
1	Gemeente perikelen	13
2	Het simpele leven zonder mobiel	15
3	De groeten uit de hemel	17
4	Ik ben	19
5	Ik denk	21
6	Angst en ontkenning	23
7	Dankbaarheid voor jou	25
8	Vuurwerkleed	26
9	Puberteit of autisme?	28
10	Woede en verdriet	30
11	Wat doet die vrouw in het bos?	32
12	Kinderen en geliefdes	34
13	Positief denken	35
14	Maaltijd in de trein	37
15	Hutten bouwen	39
16	Ik ben niet bang meer	41
17	Mannenliefde	42
18	Send mail phone enter enter	43
19	Als je zou weten	45
20	Eisen	47
21	In gedachten, gevoel weg	48
22	Dilemma	50
23	Vrouwen norm	51
24	Het bladerdak	52
25	Is het waar?	53
26	Lach eens, mama	54
27	Opnieuw leren schrijven en denken	55
28	Wij willen een groot gezin?	56

29	De aarde regeert	58
30	Verkeerde vrienden	60
31	Je ware zelf verborgen met een leugen	62
32	Horror	63
33	Passie voor eten, leven en omgeving	65
34	Pubergedrag trotseren	66
35	Au, au, foute beslissing	68
blog 1	De reis naar officiële registratie	70
blog 2	Leveranciers	72
36	Slachtofferrol in je hoofd	74
37	Beschermengelen	76
38	Ik wil je hart zien	77
39	Leven met onzekerheid	78
40	Niemand begrijpt mij	79
41	Dezelfde weg	80
42	Hij heeft wat zij wil en zij heeft wat hij wil	82
43	Luxe	83
44	Je bent een engel	85
45	Niet honderd procent perfect	87
46	Rimpels	89
47	Mannelijke slet	91
48	Bevroren geweest	92
49	Wees niet bang voor mijn echte ik	93
50	Mama	94
51	Rubber	95
52	Ik ben je niet vergeten	96
53	De test	97
54	Gemiste kans	98
55	Langs de deur	99
56	Vrouwen zijn niet altijd leuk	101
57	Wat is je angst?	102
58	Nu niet	103
59	Sorry	104
60	Je eigen leven of niet?	105
61	Ja, ik kies nù voor mezelf	106

62	Taboes doorbreken	108
63	Boosheid	110
64	Oom Jaap	111
65	Gedrag dat ze niet willen zien	113
66	“Wordt u al geholpen, mevrouw?”	114
67	Ik ben bang dat...	115
68	Je bent eng	117
69	Verdriet en blijdschap	118
70	De stem van angst	120
71	Je bent mijn zoon	121
72	Kopieermachine	122
73	Kinderen zijn hinderen	124
74	Vraag me niet	126
75	Tienduizend minuscule stapjes	127
76	Ja, boeien	129
77	Veiligheid?	131
78	Bijbaantjes	133
79	Productiewerk	135
80	Gevangen in een huwelijk	137
81	Een vak leren	139
82	Koekjes	141
83	Liefde	143
84	Over de drempel heen	145
85	De houten vijl	147
86	Deuren	149
87	Kasten	150
88	Ik voel me niet goed, mag ik naar huis?	152
89	De vlinder les	154
90	Doorlopen	156
91	Hercules	157
92	Puberende ouders en ouderwetse grootouders	159
93	Wintersport door de jaren heen	161
94	Ik ken je angst	163
95	Moeder, waarom mocht ik geen vrouw zijn?	164
96	Vergeef me voor mijn kwade gedachten	166

97	Op kamp	168
98	Een dame die eet als een vent	170
99	Triggers of lokkers	172
100	De Sleutels naar het leven	174
101	Pauze bij Moederschap	176
102	Gefrustreerd gedrag door Zwartje en vrouwtje	178
103	Wat schuilt er achter jouw drukte?	180
104	Cynisme met wonderen	182
105	Koken voor Jan Joker	183
106	En dan laat ze los	185
107	Piesen in de wasbak	186
108	TomTom stem: "Ga terug!"	188
109	Het knipoogje	190
110	Vader en zoon Krulstaart op reis	191
111	Hulp onderweg en zelf de eindsprint	193
112	De durf moet terug	195
113	Mag een man een man zijn?	197
114	De madeliefjes les	199
115	Het gebed	201
116	Een vrouwenlichaam is een hel of niet?	203
117	De bruggenbouwster	205
118	Kroegenpraat	207
119	Brommer	209
120	De zesde klas	211
121	Ik sta achter je, letterlijk	213
122	Anticiperen	215
123	Schaamteloos gedrag verborgen	217
124	De wortel van angst en los zand	219
125	Strijken en poetsen	221
126	Hij is van mij!	223
127	In de lucht vliegen en treinen zonder rails	225
128	Geniet maar van je jeugd hoor, kind	227
129	Het gedrag reflecteert	229
130	De weg van het onbegrensde	231
131	Opvallen en profileren	233

132	Through all stages, je moet alle stadia doorlopen	235
133	Ik sta van mezelf te kijken	237
134	De bloemendoos	239
135	Zes onmogelijke dingen voorstellen	242
136	Deel II Daar sta je van jezelf te kijken	244
137	Instinct, de ziel van een vogel	246
138	De kamikaze vlucht in opdracht	248

VOORWOORD

Een weer is er bijna een jaar voorbij. Na mijn verhalenbundel *De wereld een klein beetje open* wilde ik even pauze. Ik had genoeg geschreven vond ik. Even ademhalen.

Dus niet. Een bijeenkomst bij een informatieavond voor de hele straat van de gemeente bracht weer vernieuwde inspiratie. En de inspiratie hield niet op. Soms was er niet tegen op te schrijven. Elke persoon die ik tegenkwam, elke situatie en zelfs tegenslag, gaven mij inzicht en inspiratie tot schrijven. De spiekbriefjes en de memo blaadjes waren niet meer te overzien met de krabbels die ik erop maakte. Van notities in de natuur, het avondje uit of wat een middagje in de tuin of boodschappen in de lokale super al dan niet te weeg bracht. Ik bleef schrijven.

Af en toe keek ik omhoog en vroeg: “Mag het wat minder, hè? Ik wil ook nog leven.”

“Nee,” was het antwoord, “eerst alles noteren en opschrijven wat je voelt, ziet, hoort en inziet zodat de mensen die dit lezen zichzelf erin zullen herkennen, hernieuwde inzichten zullen krijgen of gewoon een steun zullen voelen aan jouw schrijfwerk. Straks kun je leven, nu eerst aan het werk.”

Hoe moeilijk soms ook, uiteindelijk waren het ruim acht maanden later en meer dan honderdnegentien(!) columns verder. Ik keek of ik er eentje moest schrappen maar nee. Het was weer in één keer goed. Alsof ik de columns gedictreed kreeg. Bij dezen een dankwoord aan het Universum.

“Dank u wel, maar eh, mag ik nu gaan leven?”

En oh ja, dank je wel aan al die personen die mij inspiratie gaven; Koos, Jef, Dimitri, Christiaan, Roy, Lois, Danny, Jonathan, Floris, Kobus, Lia, de vrouw in de trein, de koeien in de wei, de Poezen, de Madeliefjes, Jurriaan, Matthijs, de Eik, de Plataan, de Vlinder,

Marianne, Henk, Sandra en vele, vele anderen in levenden lijve en diegenen in het geestenrijk. Bedankt.

Enne, laat ik mezelf ook een klopje op de schouder geven dat ondanks de woede, de angst, de terugval, de herrijzenis en de boosheid, de kracht wist te hervinden om deze inspiratie juist uit te werken.

Lieve Lezer, ook u bedankt voor het lenen of het kopen van dit boek. Veel leesplezier.

BONUSCOLUMN I

GEMEENTE PERIKELEN

“Als secretaresse van de burgemeester werk ik heel hard. Afspraken maken welke lintjes hij mag doorknippen. Toespraken doorspreken. Bezoekjes plannen. Vergaderingen met wethouders en het voltallig ambtenarenapparaat. En daarnaast ook nog de partij vertegenwoordigen.

Ik ben lid van dezelfde partij als de burgemeester. Vanzelfsprekend. Dat is geen vriendjes politiek. Dat is netwerken.

Daarnaast werken we ook netjes voor de burgers. Als plannen al bijna beklonken zijn dan leggen we ze voor aan de burgers. Met zo'n informatieavond. De mensen kunnen altijd in contact komen met de gemeente. Middels de gebruikelijke procedure dan. Want wij als gemeente moeten de regeltjes van regering volgen. En daar komen wat regeltjes vandaan. De meest absurde regeltjes. Maar regeltjes zijn regeltjes en die mogen niet overtreden worden. Als er een bushalte zes meter verplaatst moet worden bijvoorbeeld. Of dat de wegbelijning net iets anders is uitgevallen volgens de regering. Dan passen wij dit aan.

En als het net niet binnen het budget valt, dan wachten we tot december. Want dan zien we hoeveel geld we nog over hebben als gemeente. En dan kunnen we op basis daarvan weer bij de regering een nieuw begroot budget aanvragen.

Wethouder Prestige Project en Wethouder Grootplan hadden deze al eerder ingediend om een extra wijk te realiseren in onze stad. Er is geen woningnood meer, behalve onder de jongeren en ouderen dan, maar via de voor hun bekende wegen konden ze de nodige vergunningen krijgen en via bevriende projectontwikkelaars konden ze toen koopwoningen plaatsen die ze voor goed geld verkochten. Ja, de bewoners zelf mochten die woningen niet meteen verkopen, want dan zouden ze winst kunnen krijgen. En dat is niet de bedoeling. We leven in een democratische samenleving.

Wethouder Verkeer zorgt voor enorme rotondes om de verkeersveiligheid te garanderen. Met als garantie dat de snelheidslimiet van tachtig gehandhaafd kan worden. Want ondanks dat de oudere generatie groeit in bepaalde woongebieden is het niet nodig om zebra-panden aan te leggen of de snelheidslimiet te verlagen.

Als secretaresse krijg ik ook regelmatig aanvragen voor de burgemeester van multinationals. Dat zijn grote binnen- en buitenlandse bedrijven die vergunningen voor hun fabrieken en kantoorpanden willen. Het kan zijn dat ze daarbij een groot bedrag op tafel leggen. Daar zijn we als gemeente niet vies van. De burgers zouden juist blij moeten zijn. Zo kan er weer een invoegstrookje worden bekostigd waarbij de burger om moet rijden naar zijn huis of een vervuilingstallatie worden gebouwd waarbij de bewoners gegarandeerd letterlijk in de horizon vervuiling zitten.

Ja, als secretaresse van de burgemeester heb ik geweldig werk. Betrokken bij het politieke apparaat en de burgers op allerlei vlakken.

Onlangs stond ik nog op een stemlijst en ik kreeg toch wat stemmen. Helaas niet genoeg. Misschien toch wat meer netwerken met wat vrouwelijke flair, dan kom ik wat hogerop.

Mijn familieleden steunen me door dik en dun. Helaas is er één die niet op mij wil stemmen. Ze is meer voor de dieren en zo. Ik begrijp daar niet veel van. Politiek is toch voor economische belangen en publiekelijke belangen? Of waren het nu gemeentelijke belangen?"

© Sigrid Kemphaan 30-II-II www.rbcourant.nl